

عنوان مقاله:

افزایش توانایی نوشتن از طریق تکنیک های تکیه گاه سازی: مطالعه ترکیبی

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 12، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فریده اکاتی - استادیار آموزش زبان گروه زبان انگلیسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه زابل

احمد مجوزی - استادیار گروه آموزش زبان دانشکده زبان انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان

اعظم پیشادست - دانشجوی دکتری گروه زبان انگلیسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی تاثیر تکیه گاه سازی انگیزشی، فراشناختی و مبتنی بر فناوری در توسعه توانایی نوشتاری زبان آموزان ایرانی می پردازد. شرکت کنندگان ۶۰ زبان آموز بودند که بر اساس عملکردشان در آزمون مقدماتی انگلیسی (PET) انتخاب شدند و به طور تصادفی در سه گروه مساوی قرار گرفتند. سپس برای سنجش توانایی نوشتاری آنان در ابتدای مطالعه، پیش آزمون گرفته شد. در گروه تکیه گاه سازی مبتنی بر فناوری، نرم افزاری توسط متخصص کامپیوتر طراحی شد که شامل تکالیف مختلفی بود. در گروه تکیه گاه سازی انگیزشی، آموزش نوشتن بر اساس فعالیت هایی بود که انگیزه فراگیران را برانگیخت. در گروه تکیه گاه سازی فراشناختی، آموزش تکیه گاه سازی شده ی نوشتن در راهبردهای فراشناختی ادغام شد. شرکت کنندگان تمامی گروه ها در پس آزمون شرکت کردند. در پایان مطالعه، تمامی شرکت کنندگان در یک مصاحبه شرکت کردند. نتایج نشان داد که تکیه گاه سازی مبتنی بر انگیزه موثرترین تکنیک در افزایش توانایی نوشتن زبان آموزان زبان انگلیسی است. نتایج مصاحبه همچنین نشان داد که تکنیک های تکیه گاه سازی به طور مداوم مهارت های نوشتاری زبان آموزان را بهبود می بخشد. مقدار کافی آموزش تکیه گاه سازی به زبان آموزان زبان انگلیسی کمک می کند تا بهترین تلاش خود را برای پر کردن شکاف در منطقه ی مجاور رشد خود انجام دهند. نتایج این مطالعه ممکن است برای معلمان زبان انگلیسی در حذف یا به حداقل رساندن اثرات معکوس روش ها و استراتژی های سنتی بر رفتار و یادگیری زبان آموزان مفید باشد.

کلمات کلیدی:

تکیه گاه سازی، تکیه گاه سازی مبتنی بر انگیزه، تکیه گاه سازی مبتنی بر فراشناخت، تکیه گاه سازی مبتنی بر فناوری، توانایی نوشتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1557178>

